

N:o 6.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående nedsättning i de på viss jord hvilande grundskatter m. m.; gifven Stockholms slott den 11 januari 1890.

Kongl. Maj:t, som vill denna dag till Riksdagen aflåta nådig proposition angående förändrad lydelse i vissa delar af värnpligtslagen den 5 juni 1885, har, under åberopande af hvad som finnes anfördt i det vid Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående statsverkets tillstånd och behof fogade protokoll öfver finansärenden för denna dag, härmed velat föreslå Riksdagen att, för den händelse Riksdagen godkänner först omförmälda proposition, i hvad densamma afser ändring i §§ 1, 3, 6, 27 och 52 af nämnda lag, jemväl besluta:

att i de skatter och utlagor, som med tillämpning af bestämmelserna i nådiga kungörelsen den 5 juni 1885, angående nedsättning i de på viss jord hvilande grundskatter, blifvit nedsatta med trettio procent, ytterligare nedsättning skall, under iakttagande i tillämpliga delar af föreskrifterna i berörda nådiga kungörelse, från och med år 1891 ega rum med tio procent af det belopp, hvarå nyssnämnda nedsättning beräknats;

att i de fall, der nedsättning i skatt eller utlaga enligt nådiga kungörelsen den 5 juni 1885 bör ega rum, men icke ifrågakommer förr än efter 1891 års ingång, nedsättningen bestämmes till fyratio procent af det belopp, hvarå enligt samma nådiga kungörelse nedsättningen skall beräknas;

att den till Sala bergslag förut utgående, men numera till statsverket indragna grufvedrängshjelpen af hemman inom åtskilliga socknar i Vestmanlands län från och med ingången af år 1891 nedsättes med ytterligare tio procent af det belopp, hvarå den jemlikt nådiga brefven

den 13 juli och den 25 november 1887 medgifna nedsättning af trettio procent egt rum; samt

att den ersättning, som jemlikt nådiga kungörelsen den 3 februari 1888 bör utgå till egare af skattefrälsehemman, hvars skattefrälseränta, ehuru varande af den beskaffenhet, som afses i § 1 af nådiga förordningen den 11 september 1885 angående inlösen af skattefrälseräntor, kronotonde, som innehafves under enskild eganderätt, samt arbets- eller hofveriskyldighet till skattesåld kronoegendom icke blifvit af statsverket inlöst, skall, under iakttagande i öfrigt af bestämmelserna i nämnda kungörelse, från och med år 1891 utgå med fyratio procent af räntans belopp, beräknadt på sätt i samma kungörelse föreskrifves.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

OSCAR.

F. v. Essen.

---

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 11
januari 1890.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern friherre ÅKERHIELM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve LEWENHAUPT,
Statsråden: friherre VON OTTER,
WENNERBERG,
friherre PALMSTIERNA,
friherre VON ESSEN,
friherre ÅKERHIELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD.

6:o.

Departementschefen statsrådet friherre von Essen uppläste slutligen till justering ett i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts, på statsrådets tillstyrkande förut denna dag fattade beslut uppsatt förslag till Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående nedsättning i de på viss jord hvilande grundskatter m. m.

Hans Maj:t Konungen täcktes, enligt statsrådets tillstyrkande, gilla berörda förslag, sådant det finnes detta protokoll under Litt. — — bilagdt; och skulle i enlighet med samma förslag nådig proposition till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo
Adolf von Hofsten.
